

Sygn. akt I ACa 239/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSA Ewa Kaniok

Sędziowie: SA Barbara Trębska (spr.)

SO Beata Byszewska (del.)

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Rudnik

po rozpoznaniu w dniu 19 września 2012 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy z powództwa S. G.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Prezesa Sądu Okręgowego w Warszawie, Prezesa Sądu Okręgowego w Suwałkach i Prezesa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

o odszkodowanie

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 3 stycznia 2012 r.

sygn. akt I C 1166/11

1. **oddala apelację;**

2. **nie obciąża powoda kosztami postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt I A Ca 239/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 stycznia 2011 r. S. G. wniósł o zasądzenie od Skarbu Państwa – M. P. kwoty 105.210 zł, z tytułu odszkodowania za szkodę wyrządzoną mu przez Sąd Okręgowy w Warszawie, Sąd Apelacyjny w Warszawie oraz Sąd Okręgowy w Suwałkach i Sąd Apelacyjny w Białymstoku, w których to sądach powód nie uzyskał należnego mu spadku, zasądzanego mu sąd amerykański po zmarłej matce Z. G.. Wskazał, że jego brat F. G. w sądzie w USA fałszywie podał, iż razem z bratem S. G. pobrał spadek i zlikwidował konto matki. W Sądzie Okręgowym w Suwałkach i Sądzie Apelacyjnym w Białymstoku toczyła się sprawa o odszkodowanie i zasądzenie tego spadku, ale brat powoda przekupił sędziów i powód sprawę tę przegrał.

Pozwany Skarb Państwa – reprezentowany ostatecznie Prezesów Sądu Okręgowego w Warszawie, Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Sądu Okręgowego w Suwałkach i Sądu Apelacyjnego w Białymstoku, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

Wyrokiem z dnia 3 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy w Warszawie oddalił powództwo, odstępując od obciążenia powoda kosztami procesu poniesionymi przez pozwanego.

Sąd ten ustalił, iż przed Sądem Okręgowym w Suwałkach i Sądem Apelacyjnym w Białymstoku toczyła się sprawa z powództwa S. G. przeciwko jego bratu F. G. o zapłatę, która zakończyła się odrzuceniem pozwu. Następnie, przed Sądem Okręgowym w Warszawie i Sądem Apelacyjnym w Warszawie, toczyła się sprawa także z powództwa S. G. przeciwko Skarbowi Państwa – Ministrowi Skarbu Państwa o zapłatę kwoty 92.142 zł tytułem odszkodowania, które zakończyło się oddaleniem powództwa.

W ocenie Sądu Okręgowego w sprawie niniejszej powód nie udowodnił swego roszczenia ani co do zasady ani co do wysokości. Nie wykazał żadnej z przesłanek odpowiedzialności Skarbu Państwa z art. 417 k.c. Okoliczności wskazane w pozwie i kolejnych pismach procesowych nie dają podstaw do przyjęcia odpowiedzialności Skarbu Państwa za działania sędziów orzekających w sprawach wytoczonych przez powoda. W pierwszej kolejności nie wykazał on bezprawności działania sędziów, a następnie szkody, jej rozmiaru oraz związku przyczynowego pomiędzy działaniem czy zaniechaniem sędziów, a szkodą. Twierdzenia powoda uznał Sąd Okręgowy za gołosłowne, bowiem nie zostały poparte żadnymi dowodami. O kosztach procesu orzekł Sąd na podstawie art. 102 k.p.c.

W apelacji od powyższego wyroku powód, nie precyzując zarzutów, wniósł o jego uchylenie. Wskazał, iż wyrok ten został sporządzony na podrobionych dokumentach, korupcji dokonanej przez złodzieja spadku po matce - F. G., z którym sędziowie razem ukradli spadek mimo, że sąd amerykański zasądził mu 9.149 dolarów USA, złamali prawo i popełnili przestępstwo, o czym zamierza powiadomić prokuraturę. Zeznania powoda podczas rozprawy były fałszowane przez sędziego B. C., bo ujawnił on bezprawne i haniebne działania sędziów, w wyroku wszystko zostało ukryte i sfalszowane, a Sąd Okręgowy w Warszawie po raz drugi został przekupiony. Nadto skarżący opisał także losy innych spraw sądowych toczących się z jego udziałem, w tym w szczególności dotyczącej pobicie go przez C.. Także w tych sprawach sędziowie zostali przekupieni.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja jest niezasadna. Już w toku postępowania przed Sądem Okręgowym, Sąd Apelacyjny przesądził, iż w sprawie niniejszej powód dochodzi odszkodowania za szkodę jaką poniósł przede wszystkim w związku z wydaniem przez Sąd Okręgowy w Warszawie (I C 791/07) i Sąd Apelacyjny w Warszawie (I A Ca 534/08) orzeczeń niekorzystnych dla powoda w sprawie, w której dochodził on odszkodowania za wadliwe orzeczenia jakie zapadły przed Sądem Okręgowym w Suwałkach i Sądem Apelacyjnym w Białymstoku w jego sporze z bratem F. G. dotyczącym spadku po matce (postanowienie Sadu Apelacyjnego – k. 98). Sąd pierwszej instancji odrzucając pozew zasadnie podniósł, iż kwestia braku odpowiedzialności Skarbu Państwa w związku z działaniem sędziów Sądu Okręgowego w Suwałkach i Sądu Apelacyjnego w Białymstoku w sprawie I C 791/07 (I A Ca 534/08) została już prawomocnie przesądzona.

W rozpoznawanej sprawie zatem, ocenie podlegało zachowanie sędziów Sądu Okręgowego w Warszawie i Sądu Apelacyjnego w Warszawie orzekających w sprawie I C 791/07 i I A Ca 534/08. W sprawie tej powództwo S. G. o zasądzenie od Skarbu Państwa – Ministra Skarbu Państwa odszkodowania w kwocie 92.142 zł został oddalony, z uwagi na nieudowodnienie przez powoda przesłanek odpowiedzialności Skarbu Państwa. Twierdzenie powoda, iż wie on o tym, że sędziowie wzięli łapówki, bo jego brat sam powiedział, że nie dostanie spadku, bo on wszystkich przekupi, jest gołosłowne i niewystarczające do ustalenia, że twierdzenia powoda polegają na prawdzie.

W sprawie niniejszej, powód w żaden sposób nie wykazał, aby sędziowie orzekający w sprawach IC 791/07 i IACa 534/08 dopuścili się przestępstwa korupcji, aby fałszowali dokumenty, czy też aby dopuścili się innych bezprawnych zachowań. Jedyne konkretne fakty powołane przez powoda, to niewłaściwe zachowanie sędziego sprawozdawcy w sprawie I C 791/07 straszącego powoda policją oraz rzekoma rozmowa sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie z przedstawicielem Prokuraturii przed wejściem na salę rozpraw, wedle której ta ostatnia domagała się oddalenia apelacji. Twierdzenia te nie zostały w żaden sposób dowiedzione. Powód nie przedstawił jakiegokolwiek dowodu na okoliczność działań przestępczych sędziów orzekających w jego sprawach. Jego zaś wewnętrzne przekonanie,

oparte na zapewnieniach jego brata co do przekupienia sędziów i okoliczność faktycznego przegrania procesów dotyczących spadku po matce, nie jest wystarczające do uznania zarzucanej bezprawności zachowań sędziów. Twierdzenia skarżącego i formułowane na ich podstawie roszczenia wskazują na przekonanie skarżącego, że wskazane postępowania były prowadzone z naruszeniem przepisów prawa oraz, że wydane w nich orzeczenia są wadliwe. Sąd Apelacyjny podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji, że tego rodzaju twierdzenia powoda są pozbawione jakichkolwiek podstaw faktycznych. Oparcie powództwa na tego rodzaju zarzutach, bez jakichkolwiek dowodów, rodziło konieczność uznania, że okoliczności wskazywane przez powoda nie miały miejsca oraz, że wyobrażenia powoda o opisywanych zdarzeniach nie mają żadnego uzasadnienia w rzeczywistym stanie rzeczy. Skarżący nie twierdził nawet, aby we właściwym trybie zostały przeprowadzone postępowania dotyczące niezgodności z prawem orzeczeń wydanych w sprawach z jego udziałem. W rezultacie przyjęcie przez Sąd pierwszej instancji braku wykazania przez skarżącego przesłanek odpowiedzialności pozwanego z art. 417 k.c. było w pełni uzasadnione. Sąd ten prawidłowo uznał, że nie zostało udowodnione, aby czynności funkcjonariuszy państwowych mogły być przyczyną szkody powoda naprawienia której dochodzi w sprawie niniejszej oraz, by zachodził związek przyczynowy między przebiegiem i wynikiem tych spraw, a stanem majątku powoda.

W apelacji podniósł też powód zarzuty dotyczące rozpatrywania jego roszczeń związanych z zdarzeniem z udziałem A. C. (1) z 1984 r. Prawidłowość przebiegu i orzekania w sprawach dotyczących tego zdarzenia nie była jednak przedmiotem sprawy niniejszej. Kwestia bowiem braku odpowiedzialności Skarbu Państwa za szkody i cierpienie jakich doświadczył ze strony wymiaru sprawiedliwości w związku z przemocą, korupcją i przekupstwem i łamaniem prawa przez sądy i funkcjonariuszy wszystkich instancji, przed którymi były rozpatrywane sprawy sądowe dotyczące tego zdarzenia, została prawomocnie rozstrzygnięta w sprawie I C 50/07 Sądu Okręgowego w Warszawie, w której apelację powoda od wyroku z 28 lutego 2008 r. oddalającego jego roszczenia, Sąd Apelacyjny oddalił wyrokiem z dnia 7 stycznia 2009 r. (I A Ca 517/08). W sprawie niniejszej zatem, kwestia procedowania w wymienionych postępowaniach sądowych dotyczących sporu z A. C. nie mogła i nie była objęta przedmiotem sporu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację powoda jako pozbawioną uzasadnionych podstaw. Na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpiono od obciążenia skarżącego kosztami postępowania apelacyjnego poniesionymi przez stronę przeciwną.